

4. Гусарев С. Д. Юридична деонтологія: навчальний посібник / С. Д. Гусарев. – 2002. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://pidruchniki.ws/16011013/pravo/osoblivosti_pravovoyi_osviti_ukrayini

5. Оніщенко Н. Правова освіченість у контексті рівнів правової освіти / Н. Оніщенко // Віче. – 2012 – № 23. [Електронний ресурс]. – Режим доступу <http://www.viche.info/journal/3413/>

УДК 342.3 (043.2)

Тимофєєв Д. Ю., студент,
Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Шуст Н. Б., д.соц.н., професор

ФІЛОСОФІЯ ВЛАДИ

Кожен з нас є залежним від когось і хтось є залежним від нас, «залежність» – це мабуть невелика плата за свою ланку в сучасному суспільстві. Як компенсацію за втрату частини своєї свободи, у зв'язку з «залежністю» від інших членів суспільства, ми отримуємо можливість користуватися благами (законами, правами, моральними та соціальними нормами) тієї соціальної системи до якої належимо. Але не будемо забувати, що «залежність» породжує таке поняття влади одних над іншими.

Поняття «влада» народилося ще у Давній Греції. Його появу пов'язують із виникненням необхідності регулювати взаємостосунки між громадянами та досягнення згоди між ними. Звідти з'являється влада, як насильницька діяльність, спрямована на захист тих або інших суб'єктів і така, яка має регулюючу дію на людей.

Розглянемо детальніше це поняття крізь призму правового та філософського вчення, тобто спробуємо пізнати його суть для кожного з нас. На мою думку, його слід розділити на 4 основні для правової науки аспекти, а саме:

1) «влада» – це право або можливість керувати, розпоряджатися чимось або кимось (будь-якими засобами впливу);

2) «влада» – це політичне панування, що реалізується шляхом реалізації політичного устрою певного суспільства;

3) «влада» – державна влада, а саме система відносин панування і підкорення між суб'єктами, яка спирається на державний примус;

4) «влада» – військова влада ґрунтується на силовій перевазі сторін (панівної та підкореної).

У сучасній політичній філософії аналіз категорій влади ведеться у п'яти напрямках: влада, як характеристика індивіда, де ключовим моментом є мотивація влади, а сутність влади закладена у природі людини. Така влада

не снує окремо без людини, яка є єдиним її носієм. Мотив влади розуміють як схильність до досягнення певних цілей.

Влада, як міжперсональна конструкція. Тут влада розглядається як атрибут соціальних стосунків і визначається як міжособистісна ситуація. Важливим моментом є сприйняття об'єктом влади її суб'єкту.

Влада, як ресурс спирається на поняття «вартість». Дослідники вирізняють силу та ціну влади – якщо індивіду певний вплив вартує менше, ніж іншому, і здійснюється при цьому з меншим опором, ніж у другого, то перший володіє владою більшою у порівнянні із другим.

Влада, як причинна конструкція. Влада, як філософська категорія розглядається найбільш диференційовано: обговорюється моральність або аморальність влади, її цінність і цінність володіння нею, співвідношення між владою та відповідальністю тощо. Таке вивчення влади є найбільш загальним – воно не торкається конкретних проявів і дозволяє розглядати її на високому рівні абстракції. Влада – один з фундаментальних соціальних феноменів. Вона існує всюди, де є сталі об'єднання людей: у сім'ї, робочих колективах, інших установах та організаціях, в державі.

У загальноприйнятому розумінні, влада є взаємодією між суб'єктом та об'єктом, за якою суб'єкт за допомогою певних засобів контролює об'єкт і домагається від нього виконання своїх вольових настанов. Але з досліджень влади М. Фуко починається нове ставлення до влади – як до необмеженого всюди проникаючого явища постмодерного суспільства.

Отже, розмірковуючи над цим явищем, можемо зробити висновки. Що влада за своєю суттю є постійним явищем, підґрунтям і метою якого є вона сама як найвища цінність. Пронизуючи всі сфери життя, влада постає основою всіх сфер людського існування, зокрема, сфери моралі, в якій регулюється діяльність людини. Влада є основою та принципом оцінювання й покладання цінностей. Людина владна або прийняти вже існуючу істину про суще як ціннісну міру самої себе, або ж самій встановити цінність сущого в цілому.

Людина, будучи фізіологічно недосконалою і тому залежною (підвладною) істотою, займає особливе положення у світі. Будучи фізіологічно недосконалою істотою, людина виявляється здатною перевершувати світ (ставати над ним) і саму себе. Постаючи як духовна істота, людина виявляється владною в своїй сутності. Ідентифікуючи себе з іншими людьми, вона постає владним суб'єктом по відношенню до кожної іншої людини, сутність якої вона визначає. Будучи духовною істотою, людина постає як владна над самою собою та світом в цілому.

Тому, враховуючи події початку 2014 року, кожен з нас має визначитись, яким проявам влади, існуючої в його житті, можна підкоритись, а які прояви даного явища знищити і створити нові, які будуть відповідати внутрішній свідомості кожного з нас.

Література

1. Етимологічний словник української мови: В 7 т. / АН УРСР. Ін-т мовознавства ім. О. О. Потебні; Редкол. О. С. Мельничук (головний ред.) та ін. – Т. 1: А – Г / Укл.: Р. В. Болдирев та ін. – 1982. – 632 с.
2. Філософія влади. / Гаджиев К. С., Ильин В. В., Панарин А. С., Рябов А. В. / Под ред. В. В. Ильина. – М.: Изд-во Моск. ун-та, 1993. – 271 с.
3. Фуко М. Воля к истине: по ту сторону знания, власти и сексуальности. Работы разных лет / Пер. с фр., сост., комм. и послесл. С. Табачниковой. – М.: Касталь, 1996. – 448 с.
4. Введение в политологию. Учебное пособие / Пугачев В. П., Соловьев А. И. – Москва: АСПЕКТ ПРЕСС, 2000 – 477 с.

УДК 347.96(091)(043.2)

Шульга О. В., Ледовська Т. М., студентки,
Гуманітарний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Чабах О. М., старший викладач

ПРОФЕСІЯ ЮРИСТА: ІСТОРІЯ І СЬОГОДЕННЯ

Професія юриста заслужено вважається однією з найдревніших і найшанованіших у суспільстві. Юрист – це спільне поняття, яке включає в себе всіх знавців закону. Суддя, прокурор, нотаріус, адвокат, слідчий та юрисконсульт, податковий чи трудовий інспектор – всі вони в першу чергу юристи, які мають певну спеціалізацію. Слово «юрист» грецького походження, в літературній українській мові існує слово «правник», а в розмовній мові – «правовик», «законник». Так чи інакше, ці слова характеризують особу як фахівця з правознавства, в галузі права, що вміє логічно, стисло та конкретно мислити і якого готують у вищих школах.

Згідно академічної історіографії, юриспруденція виникла ще в часи Античності. Вже в пантеоні богів древньої Еллади існувала богиня правосуддя Теміс (Феміда), богиня правди та справедливості Діке, богиня благозаконня Евномія, богиня помсти Немезіс (Немезіда).

Попередниками юристів були софісти Древньої Греції. Однак їх не можна назвати юристами у повному розумінні слова: софісти, які володіли мистецтвом красномовства, лише допомагали громадянам підготуватися до